



Títol: Aquell estiu olor de pi

Autor: Josep Gené Casals

El curs ja s'estava acabant i l'aire portava olor d'estiu, de vacances. El Guillem ja havia planejat com passar l'estiu amb els seus amics. Però quan la seva mare li va dir que la seva tieta necessitava que algú tingués cura de les seves filles, la Sandra i la Berta de 3 i 4 anys, no va saber dir que no. Fer de cangur de les cosines no li feia cap gràcia. A més la Sandra portava un braç enguixat.

El primer dia, quina mandra, el Guillem tenia ganes d'escapar-se. No paraven quietes, es barallaven per les joguines, li demanaven contes. Estava nerviós i esgotat. A l'endemà, al jardinet de casa, van jugar tot fent veure que eren exploradors de l'illa del tresor, van collir pinyons que se'ls van menjar en una cabana que van fer amb tovalloles i coixins on el Guillem els va explicar contes. Qui ho anava a dir que s'ho passaria tan bé amb les cosines!

Cada dia després d'haver esmorzat jugaven a vendre i fer el menjar de les nines amb plastilina, pedretes i pinassa. Feien curses d'obstacles, pintaven i es disfressaven...tot a l'ombra dels pins.

Quan la mare de la Sandra i la Berta les venia a buscar, sempre demanaven d'estar-s'hi més estona. No volien marxar. Deien que el Guillem era "el millor tiet del món."

El temps va passar ràpidament. L'aire es va endur la claror de l'estiu i les vacances. Mai hagués pensat, deia el Guillem, que aquest estiu, tenint cura de les meves nebodes fos tan especial.

Aquell estiu, olor de pi.